

În care Adunare (Biserică) să merg?

Incursiune de recunoaștere în Noul Testament

Evangheliile

Întâlnim Biserica pentru prima dată în capitolul 16 al evangheliei după Matei: „Pe această stâncă voi zidi Adunarea Mea” (Matei 16.18), și acolo ne sunt făcute cunoscut imediat cele mai importante patru elemente ale Bisericii:

1. *Baza Bisericii este Fiul Dumnezeului celui viu* – nu Petru, nu un învățător al Bibliei, nu o mărturisire de credință („pe această stâncă”).
2. Este *o singură* Biserică; deci această Biserică este mondială („Adunarea” [singular], nu „adunările” [plural]).
3. Este Adunarea *Lui*, nu a noastră; de aceea El hotărăște, nu noi („Adunarea Mea”).
4. Adunarea era atunci încă ceva *de viitor*, deci nu exista, atunci când Domnul Isus era pe pământ, aceasta înseamnă, ea este ceva cu totul nou („*voi zidi ...*”).

Două capitole mai departe Domnul Isus promite ucenicilor Săi: „Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo Eu sunt în mijlocul lor” (Matei 18.20). Deci El va fi prezent *personal* („acolo *Eu* sunt”), dacă credincioșii se adună *în Numele Lui*. Aici găsim un indiciu serios, cu privire la ceea ce trebuie să caracterizeze biserica: totul trebuie să aibă loc *în Numele Lui*; cu alte cuvinte, El trebuie să aibă acolo toate drepturile. În afară de aceasta El trebuie să fie centrul și mijlocul străngerii laolaltă. Totul trebuie să se desfășoare în jurul Lui. Noi nu ne strângem laolaltă pentru predica unui predicator dotat. *Hristos* trebuie să fie singurul punct central, singurul punct de atracție, independent de darurile pe care Domnul le-a dăruit. Se caută o biserică, cum am spus, nu pentru că acolo sunt mulți tineri sau multe familii cu copii mici sau pentru că acolo unuia îi place cel mai mult închinarea muzicală. Întrebarea cea mai importantă, pe care trebuie să și-o pună cineva, este: Stă acolo Domnul Isus cu adevărat în centru? Decide *El* totul acolo sau oamenii au stabilit deja dinainte totul?

În afară de aceasta în Matei 18 găsim un răspuns la întrebarea, cui aparține autoritatea deplină, atunci când este vorba de tratarea răului: ea este a bisericii, deoarece Domnul leagă prezența Sa cu biserica. Biserica nu are autoritate în sine însăși, ci ea își derivă autoritatea de la Domnul prezent în mijlocul ei.

Deja înainte de ora de naștere a Bisericii Domnul a arătat deci spre aceste lucruri fundamentale. După aceea El a mers pe drumul greu spre Golgota, unde S-a lăsat răstignit pentru noi. Da, noi putem spune împreună cu apostolul Pavel: „El *m-a iubit* și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine” (Galateni 2.20b). Aceasta este cu totul personal! Dar există și partea colectivă: „Hristos a iubit *Adunarea* și S-a dat pe Sine Însuși *pentru ea*” (Efeseni 5.25b). Deci Domnul Isus a murit nu numai pentru fiecare credincios în parte, ca să-l posede, ci și pentru Biserică, ca s-o dobândească pentru Sine.

Moartea Domnului Isus a fost necesară, pentru ca El să poată să-Și dobândească Biserica. El a plătit un preț foarte mare pentru aceasta (compară cu 1 Petru 1.18,19). Despre acest preț se vorbește în două parabole. El descrie această Biserică ca fiind o *comoară* și o *perla* foarte prețioasă (Matei 13.44-46). Valoarea Bisericii arată apoi totodată ce înseamnă ea pentru El și cât de importantă este ea pentru El. Lucrul pentru care eu sunt dispus să plătesc cel mai mult este evident lucrul cel mai prețios pentru mine. La fel este și la Domnul Isus: nu este nimic pe pământ care să fie mai de preț pentru El decât Biserica Sa.

Vrem să înțelegem aspectul acesta adânc în inima noastră; aceasta ne va păzi să nu gândim disprețuitor despre Biserică și să avem părerea că noi ne-am descurca și fără o biserică locală. Dimpotrivă, ne vom ridica și vom întreba ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre tema *Biserică*. Biserica este interesul principal al Domnului pe pământ. Când El privește spre pământ, ce vede El atunci? El vede o mulțime de oameni, care nu întreabă de El, care Îl resping și care și astăzi s-ar uni în cuvintele: „Răstignește-L!” Apoi El vede o mulțime de indiferenți, care nu sunt impresionați despre ceea ce s-a petrecut cu aproape două mii de ani în urmă pe crucea de pe Golgota. Însă El vede și din aceia care Îl iubesc, care Îl caută, care își amintesc cu plăcere de El și care au numai o *singură* dorință: ca El să vină în mijlocul lor. Sunt aceia care cu plăcere vor să aibă parte împreună cu El de lepădarea Lui. Ei sunt ca Abigail, care a devenit mireasa împăratului David într-un timp când David nu era recunoscut ca împărat. Ea a văzut în împăratul lepădat David pe adevăratul împărat al lui Israel. Toată atenția Lui este îndreptată astăzi spre această societate, pe care Domnul o numește „Biserica Sa” (Matei 16.18). El este acolo ca Fiu peste „casa Sa” (Evrei 3.6), și cine vine acolo la El, acela se supune cu plăcere drepturilor Lui.

Faptele apostolilor

Domnul Isus a făgăduit că El va clădi Biserica Sa. Prin moartea Sa El a pus *temelia* pentru această construcție. Moartea Sa pe cruce nu era încă ora nașterii Bisericii. Mai întâi trebuia să vină Duhul Sfânt pe pământ și să locuiască în credincioși (compară cu 1 Corinteni 3.16). Prin acest botez cu Duhul Sfânt credincioșii din Israel și cei dintre națiuni au fost adunați la un loc într-*un trup*. Aceasta a avut loc la Rusalii, ora nașterii Bisericii. Înainte ei erau credincioși individuali, însă acum ei aparțineau unui organism viu: trupului lui Isus Hristos. Adevărul acesta ne este făcut cunoscut de prima epistolă către Corinteni: „Noi toți am fost botezați de un singur Duh într-un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie liberi; și tuturor ni s-a dat să bem dintr-un singur Duh” (1 Corinteni 12.13). Faptul că noi „am fost botezați într-*un singur trup*” nu are nimic a face cu botezul în apă. Așa cum credincioșii au fost botezați cu apă, la fel ei au fost botezați cu Duhul prin coborârea Duhului Sfânt la Rusalii. Duhul a venit – ca și apa la botez – *peste* credincios, dar Duhul a venit și în el – el a fost *pecetluit* cu Duhul Sfânt. De aceea se spune aici suplimentar, că nouă „ni s-a dat să *bem dintr-un singur Duh*”.

Rezumăm pe scurt: Domnul Isus a vorbit despre faptul că El va clădi Biserica Sa. El Însuși va fi prezent, atunci când ei se adună în Numele Lui. După aceea Domnul Isus a pus pe Golgota

temelia pentru această construcție unică în felul ei a Biserici, și prin coborârea Duhului Sfânt la Rusalii a început această construcție.

Credincioșii au înțeles imediat că ei ar trebui să se adune, ca să-și împărtășească reciproc credința lor. Cu toate că atunci ei nu știau că Biserica, care tocmai se formase, era trupul lui Hristos (aceasta a devenit cunoscut mai târziu prin apostolul Pavel), ei au înțeles instinctiv că ei erau un organism viu. Ei au simțit profund, că ei aparțineau împreună și că ei trebuiau de asemenea să exprime aceasta. Faptul că ei se adunau era urmarea directă a acestor simțăminte. Citim despre primii creștini, care nu primiseră nici un exemplar al învățaturii creștine, căci epistolele nou-testamentale nu erau încă scrise: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în comuniune, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (Faptele apostolilor 2.42). Alături de criteriile numite mai înainte (punctele 1-3 de la titlul „Evangheliile”), o biserică creștină este caracterizată de aceste patru elemente:

- învățătura biblică a apostolilor, pe care o găsim în epistolele lor
- părtășia credincioșilor
- frângerea pâinii
- timpuri de rugăciune împreună

Deci o biserică nu are neapărat nevoie de o grupă de tineri, o școală duminicală, o întâlnire a bărbaților sau a femeilor și un dejun al seniorilor. Desigur toate acestea nu sunt greșite, însă aceste lucruri trebuie să joace un rol secundar la alegerea unei bisericii. Aceste întâlniri și ore pot chiar avea efectul, că biserica se împarte în grupulețe și prin aceasta unitatea practică și unanimitatea fraților și surorilor au de suferit. De aceea este bine dacă în aceste grupe se caută întotdeauna ceea ce leagă cu biserica întregă. Astfel, de exemplu, copiii în ora copiilor ar putea exersa ceva care este spre bucuria fraților și surorilor în vârstă.

Deci Biserica de la început venea regulat laolaltă. Faptul că ei au fost botezați împreună să alcătuiască un singur trup trebuia acum să se vadă și practic. Dacă citim Faptele apostolilor, vom constata că una din dorințele cele mai mari ale apostolului Pavel era să continue construirea Bisericii. Pretutindeni în Asia Mică și până în Europa au luat ființă biserici. În fiecare localitate era numai *o singură* biserică. Întotdeauna când cineva venea la credință și era pecetluit cu Duhul Sfânt, el aparținea bisericii din locul respectiv. Aceasta nu este altfel astăzi. Însă întrebarea este astăzi nu numai cărei biserici locale îi aparține cineva, ci care este locul concret pe care se adună credincioșii. Această strângere laolaltă trebuie să aibă loc fiind conștient că există numai această una singură biserică locală și că strângerea laolaltă are loc conform îndrumărilor lui Dumnezeu.

Epistolele

Ca să se cunoască aceste îndrumări dorim să continuăm incursiunea noastră de cercetare cu epistolele Noului Testament, ca să adunăm indicații care ne arată însușirile unei biserici nou-testamentale. În privința aceasta nu este atât de important să se adune simplu aceste puncte sau chiar să ia naștere o listă cu acestea, care apoi să fie bifate, ci mai degrabă ca aceste

puncte să fie realmente însușite personal. Intenționat am renunțat să redăm locuri din Biblie. Trebuie neapărat să înțelegi aceste puncte în inima ta – cel mai bine în așa fel, ca să le poți explica și altora. Pentru aceasta este necesar să studiezi personal Biblia și să ai atitudinea credincioșilor din Bereea, care „au cercetat zilnic Scripturile, să vadă dacă lucrurile erau așa” (Faptele apostolilor 17.11).

Am văzut mai înainte ceva din ceea ce găsim în evanghelii referitor la tema *Biserică* și cum a vorbit Domnul Isus despre Biserică. După aceea am văzut pe scurt în Faptele apostolilor ora nașterii Bisericii și extinderea ei. Acum dorim să ne ocupăm succesiv cu epistolele nou-testamentale. Multe epistole au fost adresate bisericilor. De regulă ele au servit la descoperirea defectelor și la înlăturarea lor cu autoritate apostolică.

Epistola către Romani

După Faptele apostolilor mergem acum la *epistola către Romani*. Biserica din Roma – și noi împreună cu ei – avea nevoie să fie învățați cu privire la profunzimea Evangheliei. O biserică creștină nu poate trăi și nu se poate dezvolta sănătos, dacă ea are numai o imagine ștersă despre dimensiunea Evangheliei. Apostolul Pavel face mai întâi clar credincioșilor din Roma cât de stricat și pierdut fără speranță este omul. O biserică care nu recunoaște stricăciunea totală a omului natural nu a îndeplinit nici măcar premisa de bază să poată fi numită Biserica lui Dumnezeu din localitatea X.

Omul natural nu poate sta înaintea unui Dumnezeu drept. Apostolul arată clar, că dreptatea înaintea lui Dumnezeu niciodată nu poate veni din faptele proprii, ci că noi devenim mântuiți numai prin credința în lucrarea făcută de Domnul. O biserică care nu stă clar în punctul acesta, nu este, cum s-a spus, o biserică în sensul nou-testamental.

În ultimul capitol găsim câteva alte indicații practice importante pentru fiecare care merge la o biserică, de exemplu, că nu Biserica trebuie să slujească credinciosului, ci invers, credinciosul trebuie să slujească Bisericii. Mulți credincioși caută o biserică care le slujește lor și nevoilor lor sau cel puțin nevoilor copiilor lor. În acest capitol al epistolei către Romani apostolul Pavel amintește numai credincioși care s-au evidențiat tocmai prin aceea că *ei* au slujit bisericii.

Epistola întâi către Corinteni

După epistola către Romani găsim cele *două epistole către Corinteni*. Ele au fost adresate direct bisericii din Corint, nu la persoane individuale. Din aceste epistole putem învăța foarte multe pentru viața noastră de biserică. În primele două versete citim: „Pavel, apostol chemat al lui Isus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten, către Adunarea lui Dumnezeu care este în Corint, către cei sfințiți în Hristos Isus, sfinți chemați, *împreună cu toți cei care, în orice loc, cheamă Numele Domnului nostru Isus Hristos, Domn și al lor și al nostru.*” (1 Corinteni 1.1,2). Deci epistola a fost scrisă nu numai pentru corinteni, ci și pentru noi! Aceasta este foarte interesant, căci în zilele noastre se dorește ca multe învățături din această

epistolă să fie privite ca fiind valabile pentru timpul acela și să fie date la o parte ca fiind depășite.

Corint era un oraș de comerț cu un port mare. În oraș trăiau oameni din multe țări sau erau acolo ca oaspeți. Era multă imoralitate, care era privită ca fiind ceva normal. Apostolul a trebuit să corecteze foarte multe lucruri în această Biserică. Dacă ei voiau să rămână (respectiv să devină din nou) o biserică vie spre onoarea Domnului, atunci anumite lucruri trebuiau aduse în ordine. Din prima epistolă către Corinteni putem deduce următoarele principii pentru o biserică creștină:

- Sciziunile și grupările nu ar trebui tolerate, prin aceea că un învățător biblic este pus mai presus de altul.
- Înțelepciunii lumii nu trebuie să i se ofere loc.
- Invidia și cearta între frați și surori dă pe față caracterul lor carnal.
- Greșelile morale mari trebuie tratate cu disciplinare din partea bisericii.
- Litigiile între credincioși nu trebuie duse înaintea tribunalelor lumii.
- Căsnicia trebuie ținută cu demnitate, divorțarea credincioșilor nu este permisă.
- Nu este permis să se ia parte la Masa Domnului și la masa demonilor (masa idolilor).
- Participarea la Masa Domnului exprimă părtășia cu Domnul și unii cu alții. De aceea participarea la Cină nu se face ca individ, ci ca parte a unei comuniuni.
- Învățăturile referitoare la Masa Domnului arată responsabilitatea comună.
- La Cină trebuie să se aștepte unul pe altul, și fiecare trebuie să se verifice înainte de a lua parte.
- Femeile trebuie să poarte părul lung și să-și acopere capul la rugăciune.
- Bărbații nu trebuie să poarte părul lung și nu trebuie să se acopere la rugăciune.
- Soțul să fie conștient de poziția lui ca și cap al soției și soția să fie conștientă de poziția ei subordonată soțului.
- Credincioșii trebuie să fie conștienți că biserica este un organism viu și că mădularele trupului au nevoie unul de altul.
- Duhul Sfânt dorește să lucreze în Biserică, așa cum vrea El; deci El trebuie să aibă toată libertatea să se folosească de acela pe care El îl vrea.
- Dragostea, fără de care toate în biserică ar fi pierdute, ar trebui să impulsioneze pe toți frații și pe toate surorile.
- În lucrarea de slujire trebuie să se năzuiască în mod deosebit după darul profeției.
- Strângerile laolaltă nu trebuie să fie conduse de un păstor sau de un conducător al bisericii, ci Duhul Sfânt vrea să preia conducerea.
- Femeile trebuie să tacă în biserică.

Această enumerare ne arată multe principii, la care Domnul Isus Se așteaptă de la o biserică sănătoasă, și se merită să se mediteze intensiv la fiecare principiu. Într-adevăr credincioșii din Corint nu erau desăvârșiți, dar ei erau o biserică care voia să învețe. Vom vedea aceasta în epistola a doua.

A doua epistolă către Corinteni

Să mergem acum la *a doua epistolă către Corinteni*. Am văzut în prima epistolă către Corinteni că o biserică creștină este caracterizată printre altele și prin aceea că ea exercită disciplina și, dacă trebuie, exclude pe cineva din părtășie. În a doua epistolă către Corinteni învățăm acum că cineva trebuie să fie reprimat, dacă el și-a mărturisit păcatul. Corintenilor li se cere să practice dragostea. În afară de aceasta ei ar trebui să fie conștienți de responsabilitatea lor mare, care este legată cu aceea că ei sunt „o scrisoare a lui Hristos”. Deci în ei ar trebui să se citească ca într-o carte deschisă. În general oamenii nu mai citesc în Biblie, dar ce pot citi ei în biserica creștină? În afară de aceasta credincioșii din Corint au trebuit să învețe că tot ce aveau ei era darul lui Dumnezeu și că ei de aceea aveau răspunderea să facă parte altora de acest dar, și astfel să sprijine pe frații aflați în nevoie și pe surorile aflate în nevoie. Pentru aceasta este neapărat important să se recunoască că Dumnezeu a creat Biserica din lumea întreagă ca unitate.

Epistola către Galateni

După a doua epistolă către Corinteni urmează *epistola către Galateni*. Unii credincioșii au considerat Evanghelia despre Isus Hristos ca fiind foarte bună, gândeau însă că Evanghelia mai trebuia ornamentată cu faptele Legii. În privința aceasta apostolul Pavel folosește un mod de exprimare foarte sever: el blestemă pe aceia care răstălmăcesc Evanghelia în felul acesta. Probabil că aceasta nu este problema multor biserici de astăzi. S-ar putea într-adevăr ca o biserică să aibă anumite tradiții (bune), dar dacă ele devin dogmă, biserica aceasta pierde însușirile unei biserici creștine.

Epistola către Efeseni

Urmează acum *epistola către Efeseni*. Apostolul Pavel revelează în epistola către Efeseni tot planul lui Dumnezeu. O biserică sănătoasă trebuie să știe să spună ceva despre taina, „care în alte generații n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor” și care a fost revelată abia de Pavel. Aceasta înseamnă, abia Pavel a făcut cunoscut „taina lui Hristos”, care până atunci era necunoscută. El ne arată în epistola către Efeseni, că noi ca și credincioși avem deja astăzi locul nostru în locurile cerești și că binecuvântările noastre nu au a face cu pământul acesta, ci în totalitate sunt cerești. Ni se arată o bogăție de nepătruns, prin aceea că noi suntem legați cu Hristos într-*un singur* trup și am venit pe locul unde El Însuși este. O biserică care nu cunoaște poziția ei cerească și chemarea ei aproape că nu poate fi numită sănătoasă. Mădularile bisericii au obligația și răspunderea să trăiască această poziție cerească în relațiile lor pământești ca biserică, familie și profesie. O biserică creștină, care este conștientă de poziția ei înaltă și cerească, nu plutește doi centimetri deasupra pământului, ci ea aduce lumina cerească în sarcinile și împrejurările ei zilnice. Ea ține de asemenea seama, că este numai *o singură* Biserică, *un singur* trup al lui Hristos, așa cum este numai *un singur* Duh al lui Dumnezeu. Chiar și cele mai mari diferențe – așa cum erau atunci cele între iudei și păgâni – nu mai joacă nici un rol în Biserică. Noi suntem legați în modul cel mai strâns unii cu alții și cu Capul în cer, asemenea *unui* trup. Dar dacă fundamentele doctrinare sau morale sunt date

peste cap, atunci trebuie desigur să fie aplicate învățăturile primei epistole către Corinteni (referitoare la disciplinarea din partea bisericii) și cele din epistola către Galateni.

Epistola către Filipeni

Epistola către *Filipeni* ne ajută să înțelegem cum pot fi înlăturate problemele și certurile între credincioși. În Filipi erau evident neînțelegeri, pe care apostolul dorește să le înlătore, prin aceea că el le cere să aibă același fel de gândire ca Domnul Isus, și prin aceea că el le prezintă exemplul unic al smeririi Domnului. O biserică sănătoasă a pornit pe drumul de a face progrese în smerenie, de a nu se mai considera pe sine însuși așa de importantă și să considere pe alții mai presus de sine însuși. O biserică sănătoasă exprimă bucuria ei pentru Domnul. Ea nu permite ca împrejurările să se interpună între ea și Domnul, ci ea pune întotdeauna pe Domnul între ea și împrejurări. În felul acesta te poți bucura întotdeauna în Domnul.

Epistola către Coloseni

După epistola către Filipeni urmează *epistola către Coloseni*. Credincioșii din Colose erau înclinați să pună alte lucruri alături de Hristos. Pentru ei Hristos nu era suficient. Hristos era sublim, dar nu era destul. Ei gândeau că ar putea alege ce este mai bun din filozofia lumescă. În afară de aceasta considerau că ar trebui să se acorde importanță mai mare tradițiilor oamenilor. Nici la experiențe nu ar trebui să se renunțe; astfel, ar trebui să se acorde importanță mai mare arărilor de îngeri. Apostolul întâmpină această problemă într-un mod grandios: el ne pictează probabil cel mai frumos tablou din Noul Testament despre gloria lui Hristos: el ni-l descrie, între altele, ca și Creator, ca și Cap al Bisericii, ca Răscumpărător, ca Acela în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și în care locuiește toată plinătatea Dumnezeirii. Dacă El este Capul Bisericii, atunci toate învățăturile și orice ajutor vin de la acest Cap. De aceea credincioșilor din Colose li se cere să se *țină strâns* de Capul. O biserică, care este ținută laolaltă prin tehnici de management, a renunțat să se țină strâns de Cap. La orice problemă în biserică nu mergem la conducătorul bisericii noastre sau studiem dinamica grupului, ci noi mergem la Capul Bisericii și Îl rugăm pentru ajutor. Dacă întreaga plinătate a Dumnezeirii locuiește realmente în Hristos, ce căutau atunci credincioșii din Colose la filozofia lumii sau la tradițiile oamenilor? Mesajul simplu pentru biserică de astăzi este: Hristos este suficient pentru toate.

Prima epistolă către Tesaloniceni

În continuare sunt cele două epistole către Tesaloniceni. În *prima epistolă către Tesaloniceni* apostolul Pavel scrie unei biserici foarte tinere. Această biserică tânără era caracterizată prin aceea că toți credincioșii „s-au întors de la idoli la Dumnezeu” și au exprimat aceasta prin slujirea de bună voie pentru Domnul. Convertirea fermă este astăzi aproape necunoscută și nu este predicată. Nu este destul, dacă cineva spune, el vrea „să meargă cu Isus” sau că el „simte tot mai mult pe Dumnezeu”. Trebuie să aibă loc o îndepărtare totală de la viața de odinioară și o condamnare a răului și să fie vizibilă o dedicare clară pentru etaloanele lui Dumnezeu.

Nu numai că credincioșii din Tesalonic slujeau Domnului, ci totodată ei așteptau revenirea Lui pentru răpirea credincioșilor. Ei puteau ști că înainte de revenirea Domnului nu mai trebuiau să aibă loc evenimente deosebite. O biserică creștină sănătoasă este conștientă de faptul că Domnul Isus poate reveni în orice moment. Această cunoaștere este impulsul pentru o slujire de bună voie și un stil de viață sfânt.

A doua epistolă către Tesaloniceni

În *epistola a doua către Tesaloniceni* apostolul Pavel a trebuit să combată învățătura falsă referitoare la timpul din urmă. Prin aceasta învățăm, că Domnul așteaptă de la o biserică sănătoasă ca ea să aibă și o înțelegere cu privire la ultimele lucruri. Preocuparea cu aceste lucruri este interzisă în multe cercuri și este chiar respinsă. Chiar și cu profeția aproape că nu se mai preocupă. Însă prin aceasta se uită că mai mult de jumătate din Biblie poartă caracter profetic. Noi nu trebuie să putem ordona corect în detaliu toate întrebările referitoare la timpul din urmă, însă ar trebui să ne ostenim să avem o imagine sănătoasă cu privire la așteptările noastre și la speranța noastră de viitor.

În afară de aceasta apostolul dă indicații practice, cum trebuie să se comporte cu credincioșii care umblă în dezordine. O biserică, care nu este atentă la membrii bisericii, nu este o biserică după modelul nou-testamental. Credincioșii trebuie să fie încurajați, atenționați și muștrați, și s-ar putea chiar să fie necesară o muștrare publică sau chiar o însemnare.

Epistola întâi către Timotei

După epistolele adresate bisericilor urmează acum epistole adresate persoanelor individuale. *Epistola întâi către Timotei* într-adevăr nu este adresată unei biserici, însă ea ne arată foarte clar cum trebuie să se comporte cineva în biserică, care este „casa lui Dumnezeu”.¹ Sunt multe indicații practice pentru trăirea creștină în comun: astfel, bărbații au răspunderea să îndemne pe credincioși să se roage în orice loc; femeile să se îmbrace cuviincios și în afară de aceasta să nu dea învățătură. O biserică în care femeile pășesc tot mai mult pe prim plan, contrazice învățăturile Noului Testament. În afară de aceasta apostolul explică premisele pentru slujba de bătrân și atenționează cu privire la învățăturile false între credincioși, respectiv arată prin ce pot fi ele cunoscute. El se ocupă de asemenea foarte practic cu îngrijirea celor aflați în nevoie. O biserică creștină sănătoasă trebuie să se ocupe și cu aceste teme.

Epistola a doua către Timotei

Din *epistola a doua către Timotei* învățăm ceva despre tema *punere deoparte (separare)* și despre comportarea noastră în timpuri de decădere, deci într-un timp în care creștinătatea se îndepărtează tot mai mult de credința biblică adevărată. Fiecare credincios este obligat să se

¹ În locul acesta vrem să ținem seama că Biserica respectiv casa lui Dumnezeu este mai mult decât ora comună de duminică. Noi suntem Biserică și în timpul când nu ne strângem laolaltă.

îndepărteze de nedreptate. În cazul întrebărilor fundamentale aceasta poate merge așa de departe, că trebuie să te curăți și de persoane, care aici sunt numite „vase spre dezonoare”. O biserică în care învățăturile rele, deci în care sunt tolerate învățături false fundamentale, nu poate fi privită ca fiind sănătoasă.

Pavel îl atenționează pe tânărul Timotei, că timpurile vor deveni tot mai grele spre sfârșit. Biserica creștină sănătoasă se așteaptă ca în zilele din urmă să apară tot mai mulți învățători, care vor aduce o învățătură, care gădilă urechile. Învățătura sănătoasă nu va mai putea fi suportată. Dacă o biserică nu mai numește clar păcatul cu numele, poți fi sigur că ea nu va fi recunoscută de Dumnezeu sfânt ca fiind Biserică a Sa. Bisericile aparent cu succes angajează de cele mai multe ori predicatori, care vorbesc glumeț și pot întreține pe oamenii. Aceasta nu este o însușire a unei biserici sănătoase, ci mai degrabă este un semn că decăderea nu numai a pătruns în creștinătate în general, ci și în biserici care se consideră fidele Bibliei și că noi trăim în ultimele zile dinaintea venirii Domnului.

Epistola către Tit

Epistola către Tit arată înainte de toate premisele pentru a sluji Domnului în biserică într-o poziție de răspundere. Învățăm aici de asemenea, că bătrânii nu au fost aleși de biserică, ci că ei au fost hotărâți de apostoli, respectiv de trimișii acestora, care au primit autoritate de la Dumnezeu pentru aceasta. Epistola conține și o încurajare pentru femei și le îndrumă, unde ele pot să facă lucrarea lor. Este o problemă cunoscută în bisericile creștine, că oamenii dezvoltă învățături false sau se folosesc de anumite puncte împotriva altora, așa că prin aceasta sunt provocate despărțiri și partide. Astfel de persoane sectante trebuie mai întâi să fie mustrate și, dacă nu ascultă, să fie respinse.

Epistola către Filimon

Și *epistola către Filimon* este o epistolă foarte practică. Aici putem învăța că noi (ca biserică) nu suntem chemați să schimbăm legile veacului acesta. Apostolul Pavel a trimis înapoi la Filimon pe sclavul dezertat. Nu că Pavel ar fi susținut ținerea de sclavi, dar el a respectat situațiile culturale și politice din timpul acela. Biserica creștină nu are misiunea să se amestece în evenimentele politice.

Epistola către Evrei

În *epistola către Evrei* învățăm ce înseamnă că Hristos este astăzi în cer pentru noi Marele preot al nostru. În privința aceasta ne gândim nu numai că El ne ajută în slăbiciunile noastre, ci și că El vrea să ne introducă spre lauda Sa în Locul Preasfânt al lui Dumnezeu ca o oștire de fii de preoți. Epistola către Evrei se referă foarte des la Vechiul Testament. O biserică creștină trebuie să învețe să folosească corect modelele Vechiului Testament. Vechiul Testament este ca o carte cu ilustrații pentru Noul Testament. Jertfele din Vechiul Testament sunt legate cu lucrarea Domnului Isus pe Golgota. În jertfele Vechiului Testament găsim o îndrumare pentru închinarea nou-testamentală în duh și adevăr. Multe biserici au în strângerile lor laolaltă într-

adevăr un „timp de închinare”, în care se cântă muzică preise-&-worship, însă în cântări rareori este vorba de jertfa Domnului Isus. O biserică creștină sănătoasă se va ocupa în închinare în mod deosebit cu moartea ca jertfă a lui Isus.

Epistola lui Iacov

Epistola lui Iacov conține unele lucruri foarte practice pentru viața noastră zilnică de creștini. Ea face însă totodată clar, că păcatele în viața unui credincios pot aduce cu sine boli. Dacă boala credinciosului este urmarea păcatelor lui, atunci el să le mărturisească înaintea celor care au responsabilitatea în biserică, pentru ca el prin rugăciunea lor să devină iarăși sănătos.

Prima epistolă a lui Petru

Din *prima epistolă a lui Petru* dorim să subliniem dintre toate lucrurile ceea ce noi am văzut deja în epistola către Evrei: noi suntem denumiți o preoție sfântă, care trebuie să aducă jertfe spirituale. Aceasta confirmă cele spuse deja: când este vorba de închinarea creștină, atunci „jertfele spirituale” ale noastre, pe care Petru ni le cere să le aducem, se referă la serviciul preoțesc și de jertfire din Vechiul Testament. Modelele Vechiului Testament conțin multe îndrumări pentru adorarea noastră creștină. În bisericile creștine închinarea adusă lui Dumnezeu Tatăl trebuie să aibă cea mai mare prioritate; de la aceasta se deduc toate celelalte. Mulți se întreabă de ce Noul Testament aproape că nu conține nici o îndrumare pentru închinarea creștină. Deci, Noul Testament trimite la Vechiul Testament și legat de acesta la serviciul preoțesc și de jertfire. Cine a înțeles aceasta găsește de exemplu în modelele din Leviticul capitolele 1-7 îndrumări multe pentru închinarea creștină. Fără aceste epistole, cum este întâia epistolă a lui Petru și epistola către Evrei, nu am putea spune cu siguranță dacă noi avem voie să aplicăm modelele vechi-testamentale la închinarea creștină.

Epistola a doua a lui Petru

Epistola a doua a lui Petru ne atenționează că decăderea creștinătății se arată în mod deosebit în relațiile sociale ale bisericii.

Epistola întâia a lui Ioan

În *epistola întâia a lui Ioan* este vorba de întrebarea, prin ce putem noi cunoaște un creștin adevărat, născut din nou. Aceste învățături sunt foarte importante pentru o biserică sănătoasă, căci astăzi mulți oameni se numesc creștini și prin aceasta cer primirea în părtășie, în timp ce ei în realitate nu sunt creștini născuți din nou.

Epistola a doua a lui Ioan

Epistola a doua a lui Ioan descrie cum ar trebui noi să procedăm cu un învățător fals. În privința aceasta credincioșii ar trebui să fie foarte veghetori și foarte consecvenți. Chiar dacă noi numai salutăm pe un învățător fals, prin aceasta devenim părtaș la lucrări rele. Învățăm

aici, că și indiferența față de rău poate avea un efect stricător asupra vieții noastre, cu toate că noi înșine nicidecum nu credem în această învățătură rea. De aceea este uimitor, dacă trebuie să se constate că o biserică, care ea însăși se numește fidelă bibliei, nu numai că nu are nici o problemă cu o alianță cu o biserică evanghelică, ci că ea prezintă această alianță ca pe o însușire pozitivă, deosebită.

Epistola a treia a lui Ioan

Epistola a treia a lui Ioan atenționează cu privire la pericolul, că într-o biserică cineva se consideră conducător de biserică, nu permite nici o critică și împiedică ca să fie primiți credincioși care nu-i convin lui. Abuzul de putere în biserică distruge în timp viața comună creștină.

Epistola lui Iuda

Epistola scurtă a lui Iuda exprimă încă o dată o atenționare. Ea arată că biserica din timpul din urmă ar trebui să fie foarte veghetoare. Decăderea creștinătății de la credință este un pericol și pentru creștinii care vor să se orienteze după Biblie.

Apocalipsa

Biblia se încheie cu cartea *Apocalipsa*. Ea este o altă mărturie pentru faptul că evenimentele din timpul din urmă ar trebui să ocupe loc în învățătura bisericii. Scrisorile deschise din prima parte a Apocalipsei conțin multe indicii, de care bisericile pot profita și astăzi. Cum stau lucrurile de exemplu cu dragostea noastră dintâi? Credincioșii din Efes au renunțat la ea și acum erau în pericol să piardă sfeșnicul ca mărturie pentru Domnul. Smirna dă un exemplu bun pentru faptul, că noi nu ar trebui să privim prigoana ca ceva nenormal. În Pergam nu s-a condamnat învățătura străină și stătea în pericol să piardă mărturia ca biserică, prin aceea că se tolerau oameni în biserică, care ademneau la amestecul cu lumea. În Tiatira s-au dat idolatriei, și se învăța chiar amestecul cu lumea. Biserica din Sardes avea numai numele că trăiește, dar era moartă. În Laodiceea nu erau nici reci nici în clocot; și pentru că au devenit o părtășie așa de căldicel, care era total indiferentă față de Hristos, Domnul putea numai să-i verse din gura Lui. Ei pretindeau că posedă foarte mult, însă nu voiau să onoreze pe Domnul, ci se lăudau pe ei înșiși și se prezentau ca fiind buni – într-un cuvânt, erau mândri cu aparentele lor realizări spirituale. Însă Hristos stătea afară înaintea ușii. Dacă o biserică este caracterizată de mândrie și aroganță, atunci aceasta este un indiciu că Domnul stă înaintea ușii.

Biserica din Filadelfia dimpotrivă nu a fost muștrată. De aceea trebuie să citim exact ce se spune despre ea, căci acestea sunt însușirile unei biserici de care Domnul Isus Se poate bucura. Despre Filadelfia se spune, că avea *puțină putere, nu a tăgăduit Numele Domnului și a păzit Cuvântul Său*. Deci o biserică nu se laudă cu numărul membrilor ei, cu activitățile pentru fiecare grupă de vârstă și tot felul de interese, ci ea este conștientă de slăbiciunea ei și de dependența ei de Domnul. Ea ține Numele Domnului mai presus de toate și ține cu tărie la

Cuvântul lui Dumnezeu infailibil și inspirat. Sunt acestea însușirile și ale bisericii tale? Filadelfia era o biserică compusă din credincioși care așteptau pe Domnul lor, și ea considera făgăduința Domnului ca fiind personală: „Eu vin curând.”

Și un alt aspect este foarte interesant: Domnul începe la două biserici (Efes și Tiatira) să enumere o listă lungă de activități (pozitive) („lucrări”, „slujire”, „răbdare”, „osteneală”, „dragoste”, etc.), însă imediat după aceea face clar că toate acestea au numai o valoare foarte redusă, dacă alte lucruri fundamentale din Adunare nu sunt în ordine. Aceasta confirmă încă o dată că o biserică care face multe oferte diferite pentru diferite grupe de interese, nu este neapărat pentru Dumnezeu o biserică sănătoasă conform gândurilor Sale.

Rezultat final

În incursiunea noastră de recunoaștere prin cărțile Noului Testament am învățat multe despre natura unei biserici sănătoase. Pe baza acestor puncte suntem acum mult mai bine în stare să evaluăm care strângere laolaltă de credincioși este plăcută lui Dumnezeu și prin aceasta ar trebui să fie pentru noi locul unde să ne strângem.

În partea următoare ne vom preocupa cu întrebarea: În care strângere laolaltă trebuie eu acum să merg efectiv?